

i dette høje Ting ikke mente, at Statskassen kunde undvære de Indtægter, som Konsulatafgiften gav. I 1895 stillede saa det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) og jeg et Forslag om yderligere Nedsættelse af Afgiften. Vi havde haft Lyst til, at Forslaget skulde gælde baade Damp- og Sejskibe, men da vi ansaa det for meget vanskeligt at naa noget for Dampskibes Vedkommende, nøjedes vi med at foreslaa Afgiften for Sejskibe nedsat fra 17 Øre halvaarligt til 10 Øre. Forslaget blev modtaget ret velvilligt her i Tinget, men den daværende Udenrigsminister mente ikke at kunne gaa ind paa det, saa det blev ikke vedtaget. Det førte imidlertid med sig, at Forslaget Aaret efter blev taget op paa ny, og der blev vedtaget en Nedsættelse ikke fra 17 til 10 Øre, men en Nedsættelse for Sejskibes Vedkommende til 12 Øre pr. Registerton Netto, hvilken Lov blev stadfæstet den 31te Januar 1896, og det er den Afgift, som nu betales.

Jeg tillod mig allerede den Gang, alt-saa for ca. 9 Aar siden, at hævde, at Afgiften af 1893 var alt for høj, og at det var vanskeligt for vor Handelsflaade, særlig Sejskibene, at klare en saa stor Konsulatafgift. Der hvilede et saa stærkt Tryk paa vor hele Sejskibsflaade, at det var vanskeligt for den at klare Assurancepræmie og Rente af Aktiekapital, og at faa noget tilovers til Afdrag paa denne Kapital kunde der den Gang for de flestes Vedkommende slet ikke være Tale om. Og der er dog neppe nogen anden Næringsvej, hvor det er saa nødvendigt at faa en Reservefond som for Skibsfartens Vedkommende, naar henses til, at Skibene tidligt ældes og forringes i Værdi. Jeg udtalte yderligere den Gang, at det var ret urimeligt at paalægge Skibsfarten at udrede hele Konsulatafgiften, naar den faktisk ikke havde saa stærk Brug for Konsulerne i de fremmede Havne som forskellige andre Næringsveje, saaledes som vort Haandværk, vor Industri, vor Handel og vort Landbrug. Det er jo saaledes for Skibenes Vedkommende, at de havde allerede den Gang og have endnu i de allerfleste Havne faste Agenter, som de henvende sig til, og som besørge de Ting, som de trænge til at faa udførte paa disse Pladser. Endvidere hævdede jeg ogsaa, at skulde vi have en saa stor Konsulatafgift af vor Handelsflaade, vilde det være humant og retfærdigt, at disse Penge blev anvendte til Støtte for vor Sømandsstand paa andre Omraader, f. Eks. til Gennemførelse af humane Love, som paa anden

Maade kunne være den til Hjælp. Love som den, vi forleden Dag behandlede om Søfolks Forsikring mod Ulykkestilfælde, gaa jo i denne Retning. Som sagt, dette hævdede jeg allerede for 9 Aar siden, da dette Spørgsmaal den Gang var fremme, og derfor er det en Selvfølge, at jeg ikke kan andet end hilse det Forslag, der her foreligger, om Nedsættelse af Konsulatafgiften med Glæde. Det foreslaar jo at nedsætte Afgiften fra 1ste Januar 1905 til 6 Øre halvaarligt pr. Registerton Netto for Sejskibe og til 25 Øre halvaarligt pr. Registerton Netto for Dampskibe. Dette er jo en betydelig større Nedsættelse end den, det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) og jeg foresloge her i Tinget 1895, men paa den anden Side har Forholdet jo ogsaa ført med sig, at Handelsflaaden er bleven udvidet betydeligt siden den Tid, og Konsulatafgiften har givet og giver nu, som det oplyses i Motiverne, saa meget større Indtægter nu end den Gang, at det vilde være ganske urimeligt længere at opretholde den store Afgift, som der nu betales, og som har været svaret lige siden 1893.

Der kunde være Anledning til for Sejskibenes Vedkommende, som ere stærkt trykkede af Konkurrencen — ikke alene med Dampskibene, men ogsaa med de fremmede Landes Handelsflaader maa de konkurrere — ganske at stryge den Konsulatafgift, der paahviler dem; men selv om Forslaget ikke gaar saa vidt, betegner det dog et stort Fremskridt ved at lette det økonomiske Tryk, som hviler paa vor Handelsflaade, et Fremskridt, som denne i det hele taget ganske sikkert vil paa-skønne med Tak. Jeg vil derfor bringe en Tak til den højtærede Konseilspræsident, fordi han har fremsat dette Forslag, og jeg vil ønske, at det maa lykkes ham at føre det igennem baade i dette og det andet Ting, saa at det ret hurtigt maa kunne blive ophøjet til Lov. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget paa det bedste.

**Hammerich:** Det her foreliggende Forslag om at formindske Skibsfartens Udgifter til Konsulatvæsenet kan jeg ligesom den sidste ærede Taler anbefale paa det bedste, og jeg vil sige ligesom ham, at jeg vilde ønske, at Regeringen havde følt sig opfordret til at gaa videre og helt afskaffe Afgiften. Da den i sin Tid, i 1893, blev fikseret som en fast Afgift af større danske Skibe i udenrigs Fart, gjorde man ganske sikkert noget, som man har faaet